

[Forsvarsministeren.]

grad — hvor meget er det naturligvis vanskeligt at sige — men det er vel ikke anderledes, end at det er muligt at gennemføre den væsentligste del af den militære øvelsesvirksomhed. Jeg er overbevist om, at argumentet derefter vil være: når der kan være én dobbelttur, kan der også være 2 dobbeltture, og kan vi klare 2, kan vi også klare 3, vi kan jo klare 4 og 5 i Ålborg, altså kan vi gøre det samme i Karup. Det kan flyvevåbnet ikke være tjent med, for det vil ikke under disse forhold og betingelser kunne løse sin rent forsvarsmæssige opgave. Jeg vil gerne gøre opmærksom på — det bør dog tages i betragtning — at det er dertil, vi har flyvevåbnet. De spørgsmål, der i øvrigt kommer ind i billedet, kan ikke være spørgsmål, der først og fremmest skal løses igennem flyvevåbnet.

Det er naturligvis rigtigt, at der er forskellige opfattelser af, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Det er rigtigt, at der findes officerer inden for flyvevåbnet, som mener, at det er teknisk og praktisk muligt at åbne for en enkelt rute, men jeg er overbevist om, at de vil understrege, at så er der kun tale om en enkelt rute. Når flyverkommandoen, chefen for flyvevåbnet og forsvarschefen har en anden opfattelse, og når jeg også har en anden opfattelse i den forstand, at jeg er yderst betænkelig ved forslaget, så skyldes det simpelt hen, at det er os, der har ansvaret i en given situation, og ikke de tilfældige officerer, som rundt omkring udtaler sig om, hvad der kan lade sig gøre, og hvad der ikke kan lade sig gøre. Dette er baggrunden for de forskellige vurderinger, og det synes jeg nok må tages med i betragtning i denne sag.

Jeg er naturligvis villig til, som jeg også gav udtryk for tidligere, under det udvalgsarbejde, som kommer, at lægge alle kortene på bordet, at granske i detaljer og vurdere i detaljer hvert enkelt spørgsmål, naturligvis også spørgsmålet om sikkerheden og om, hvor langt man kan gå fra flyvevåbnets side uden at komme til at ødelægge dets virksomhed eller i hvert fald i betænkelig grad begrænse dets virksomhed. Vi er villige til at stille os til rådighed med de oplysninger, som det er muligt at finde frem til, til vurdering af den situation, der foreligger her,

og jeg er overbevist om, at den højtærede minister for offentlige arbejder for sit område — og det er jo hele det store felt — vil være villig til at være til rådighed for udvalget med de oplysninger, som ministeriet for offentlige arbejder kan stille til rådighed til en vurdering og afklaring af spørgsmålet.

Jeg tror, jeg her kan begrænse mig til disse mere almene betragtninger og vende tilbage til en dybere gennemgang af disse spørgsmål i det omfang, man måtte ønske det, i det udvalg, der måtte blive nedsat.

Ordføreren for forslagsstillerne (A. C. Normann): Den højtærede forsvarsminister understreger, at årsagen til, at han og de højere officerer har et andet synspunkt, er den, at de tilsammen har ansvaret og derfor må se det anderledes. Jeg vil gerne vende mig imod den antagelse, at ikke også medlemmerne af det høje ting føler et ansvar og husker på ansvaret, når vi tager stilling til de spørgsmål, der her foreligger. Jeg synes, det er lidt tidligt at afgøre, om vi i tilstrækkelig grad er ansvarsbevidste, før vi er færdige med behandlingen og ved, hvilke enkeltheder vi kan gå ind for, og hvad vi ikke kan gå ind for. Det er måske lidt tidligt at vende spørgsmålet om og spørge folketinget, hvilken plads der ønskes åbnet for formålet. I alt fald har det ikke været hensigten med forslaget at give udtryk for det, før man har hørt forsvarsministeriets og forsvarsministerens syn på sagen.

Det, der anmodes om, er udarbejdelse af et reglement, som man kunne tage stilling til for åbning af militære flyvepladser til det formål, der her er tale om. Det er muligt, at der ikke vil være enighed i det høje ting, når vi kommer så vidt, at vi skal tage stilling til, i hvilken udstrækning man vil kunne udnytte denne mulighed, hvilken plads der da skulle åbnes først, og hvordan den prioritetsrækkefølge skulle være. Det synes jeg ikke den højtærede minister skal lade sig afskrække af, for det med de lokale hensyn er noget, vi altid kommer ud for, også når der er tale om at bygge civile lufthavne; det er hensyn, som vi aldrig slipper for i det høje ting. Jeg tør altså ikke love den højtærede minister, at der kan blive enighed i folketinget, når vi begynder at diskutere de enkelte lokaliteter.

Det er rigtigt, som den højtærede minister